

POSTANOWIENIE

13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 13 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z wniosku M. W.
z udziałem M. W.
o podział majątku,
na skutek skargi kasacyjnej M. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 3 listopada 2021 r., XXVII Ca 1966/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. W. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 3 listopada 2021 r. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) z uwagi na rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 378 § 1 w zw. z art. 387 § 2¹ pkt 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

oraz art. 227 w zw. z art. 235² § 1 i 2 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., których naruszenie zarzucił w podstawach kasacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Instytucja tzw. przedsądu służy selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu, w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18).

Po pierwsze, przedstawiona przez skarżącego argumentacja nie przekonuje, że Sąd Okręgowy naruszył prawo procesowe w sposób, który *prima facie* przekłada się na konieczność uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia. Skarżący nie wykazał, że zastosowanie powołanych w zarzutach kasacyjnych przepisów prawa, których naruszenie miałoby wskazywać na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, było oczywiście błędne lub doprowadziło to tego, że zaskarżone postanowienie jest oczywiście nieprawidłowe.

Po drugie, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ogranicza się do powtórzenia skróconej wersji uzasadnienia podstaw kasacyjnych, podczas gdy powinno koncentrować się na wykazaniu oczywistej zasadności skargi. Przyjmuje się, że nie może sprowadzać się do odwołania się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych bądź też do ich powtórzenia, choćby nawet w zmodyfikowanej formie, ani być sformułowane w sposób, który wymagałby oceny ich zasadności (zob. postanowienie SN z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22).

Wskazać również należy, że uzasadnienie Sądu Okręgowego odnosi się do zarzutów związanych z wnioskami dowodowymi skarżącego – opinii [...] (k. 15 uzasadnienia). Rozwijając ten wątek Sąd ten wyczerpująco wyjaśnił przesłanki oceny opinii biegłych, jak i podstawy dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego. Wskazał, że skarżący nie przedstawił argumentów uzasadniających potrzebę dopuszczenia kolejnego dowodu z opinii biegłego/instytutu, a podstawy kontynuowania postępowania dowodowego, nie mogą być wyłącznie powodem niezadowolenia zainteresowanego określonym kierunkiem rozstrzygnięcia wynikającego z ustaleń i wniosków zawartych w opiniach biegłych. Lakoniczne stanowisko skarżącego uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o kwalifikowanym naruszeniu wskazanych przepisów prawa procesowego. W szczególności, że opiera się wyłącznie na jego twierdzeniu, że naruszenie jest oczywiste, a jego skutkiem powinno być uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia, albo przeprowadzenie dowodu przez sąd odwoławczy. Skarżący w ten sposób ignoruje argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego dotyczącą oceny wyników postępowania dowodowego i jej relacje do argumentów skarżącego, opierających się wyłącznie na niezadowoleniu z wniosków wynikających z opinii biegłych.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Wniosek o zasądzenie uczestnicze kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany wyłącznie z wnioskiem o jej oddalenie. Nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego uczestnikowi, który w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy wyłącznie ze wskazanymi przez siebie, innym sposobem jej rozstrzygnięcia (zob. postanowienia SN: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, i z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

[t.n]

[W.R.]